

## Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1938 kl. 1 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion  
angående frihet från stämpel och lösen för beslut i  
mål om införsel.*

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 263, har herr *Dahlbäck* hemställt, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte efter utredning för riksdagen framlägga förslag till sådan ändring av gällande förordningar om expeditionslösen och stämpelavgift, att skattskyldig, som besvärat sig över beslut om införsel, avseende utskylder, må vara befriad från expeditionsavgift för resolution eller utslag i mål av denna natur».

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 7 § förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skall stämpel icke erläggas bland annat i bevillningsmål och mål angående kronans ränta och tionde, och enligt § 15 i förordningen den 7 december 1883 angående expeditionslösen skola beslut, som angå debitering eller restitution av kronoutskylder eller andra avgifter till staten, utfärdas utan lösen.

I motionen har bland annat anförts, att den genomgående regeln i svensk rätt vore, att en skattskyldig icke behövde vidkännas särskild kostnad för att få sin rätt prövad i fråga om de direkta skatter, han hade att utgöra. I ett stort antal fall hade besvär måst anföras över utmätningmans beslut om införsel för uttagande av utskylder i en skattskyldigs avlöning, pension eller livränta. De talrikast förekommande införselbesluten gällde arbetare med merendels blygsam avlöning och tjänstemän i lägre lönegrad. Dessa beslut rörde sig i regel om jämförelsevis små belopp. Det vore emellertid givet, att icke alla sådana beslut vore lätta att bära för den skattskyldige. Då denne ofta icke vore i stånd att själv uppsätta en skrift med besvär över utmätningmannens beslut, verkade de avgifter för anlitanande av kommissionär för besvärsmålets bevakande hos överexekutor samt för stämpel och lösen av överexekutors utslag avskräckande på den skattskyldige. Stundom uppginge det belopp, varmed den skattskyldige sökte nedsättning i införseln,

icke ens till kostnaden för själva expeditionslösen. Utslaget vore han alltid skyldig att lösa. Med hänsyn till det anförda ansåge motionären, att den i svensk beskattningsrätt i övrigt gällande regeln om avgiftsfria expeditioner jämväl borde äga tillämpning å resolutioner och utslag beträffande införsel för uttagande av utskylder. Att i enstaka fall för fattigdom befria den klagande från ifrågavarande lösen och stämpelavgift stode icke till buds, då storleken av den avlöning, ur vilken skatten införselvis skulle uttagas, uteslöte en sådan möjlighet.

*Utskottet.*

Enligt vad utskottet inhämtat, kommer 1936 års uppördskommitté i samband med utredningen av frågan rörande sättet för debitering, uppörd och indrivning av utskylder att taga under övertvägande jämväl det i den nu föreliggande motionen berörda spörsmålet. Med hänsyn härtill anser sig utskottet icke böra föreslå någon åtgärd i anledning av motionen.

Utskottet hemställer därför,

att motionen II: 263 av herr Dahlbäck, angående frihet från stämpel och lösen för beslut i mål om införsel, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 3 mars 1938.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande: se under betänkande nr 9.